

hele taget de større Kredse og hvad dermed kan sættes i Forbindelse, som Indenrigsministeren den Gang sagde, at han ikke vilde lætte som nogen absolut Betingelse. Til den ærede Minister vi jeg sige et Par Ord. Det, at man vil „forhandle“ om en foreliggende Sag, er jo en meget ringe Smødefkommen, det er et saadant Minimum af Smødefkommen, at der ikke er synderlig Grund fra dette Tings Side til at paastønne det eller til at sige Tak derfor. Men jeg hævder ogsaa bestemt i Henhold til de Citater fra den tidligere Indenrigsminister, som jeg har fremført, at det var ikke dennes Stilling til Sagen. Han nøjedes ikke med at sige, at han vilde „forhandle“ derom, men udtalte positivt, at han ønskede, man skulde gaa over til hemmelig Afstemning og anførte mange gode Grunde, der kunne fremføres derfor. Det er ogsaa et meget vaerdt Udtryk, dette at ville forhandle. Det kan selvfølgelig betyde Smødefkommen, men det kan ogsaa betyde, at man vil behandle Lovforslaget paa en saadan Maade, at det kvæles. Et er at tage „Konsekvenserne“ af det, man ønsker gennemført, og i saa Henseende tror jeg ikke, der er Uenighed mellem nogen af dem, der i Dag have taget Ordet for hemmelig Afstemning. De ere sikkert fuldt villige til at tage „Konsekvenserne“ deraf. Hvis det kan paavises, at det er en Konsekvens af den hemmelige Afstemning, at Raaringen skal bort, saa tage vi den Konsekvens, og hvis det kan paavises, at det er en Konsekvens af den hemmelige Afstemning, at man skal gaa videre, saa tvivler jeg ikke om, at man gaar med dertil. Men deri har sikkert den ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgtreds (Ving) Ret, at det kan ikke siges at være en Konsekvens af den hemmelige Afstemning, at hele den offentlige Valghandling skal falde bort, og at man skulde gaa til større Kredse med Forholdstalsvalg, som den ærede Minister talte om. Man kan jo forhandle om meget mellem Himmel og Jord, og man kan bringe mange Sager ind i dette Spørgsmaal — der er jo ogsaa meget paa mange andre Spørgsmaal; nogle af dem kan jeg gaa med til, andre ikke — men det at bringe disse andre Spørgsmaal ind i Forhandlingen, er ikke det samme som, at de ere Konsekvenser af Forslagets Tanke, og kun det hævder jeg, at saa langt kan

man med Rette gaa, ogsaa fra deres Side, som nære Kærlighed til Tanken, og som ærlig vilde arbejde derfor, at man kræver: Vilde I sige A, saa maa I ogsaa sige B og tage Konsekvenserne. Det kan man kræve, og det ville vi indrømme, men forlanger man mere, saa viser man ikke Smødefkommen, saa kvæler man Lovforslaget eller spænder Ben for det.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Der er endnu 3 Talere indtændede, men da jeg vilde ønske, vi kunde tilendebringe denne Sags Behandling i Dag, vil jeg henstille til disse 3 ærede Talere saa vidt muligt at tage Hensyn til dette Ønske.

M. Jensen: Ja, jeg skal gerne tage Hensyn til den højtærede Formands Tilhold om at tale kort. Jeg mener nemlig, at det ikke er Tiden nu at forhandle med den højtærede Minister om den af mig omtalte Maskines Mangler og Fejl. Den er saa lidt kendt, at Tiden til at tale om den helst maa udsættes. Men alligevel kan jeg ikke godt andet end tillade mig paa min Maskines Begne at protestere mod den højtærede Ministers Udtalelse om, at der af Autoriteter er gjort den Bemærkning, at man kunde ødelægge den ved at lægge en Tiøre i Hullet. Det kender jeg ikke det mindste til. Polyteknisk Lærestanstalt har undersøgt den, og blandt de Bemærkninger, denne Anstalt har gjort, findes ikke denne Anke. Jeg ved godt, at den højtærede Minister udtalte, at der er Fare ved at have en saadan Maskine, for den kunde ødelægges af Gæbthve, der kom ind i Rummet, og dette er jo sandt. En Mand kan godt gaa ind med en Hammer i Lommen og saa slå løs paa den og ødelægge den eller have en Revolver med sig og skyde den ihjel, saa den ikke kan virke mere. Men det er aldrig godt at fortabe sig i den Slags Ting. Er der Straf for Forbrydelser i Almindelighed, burde der være en særlig Straf for at udsøve saadanne Volds handlinger eller Vøllestreger. Jeg mener imidlertid, det vilde være naturligt, at man havde en eller to Maskiner i Reserve i det Tilfælde, det skulde gaa galt med den, som er i Brug. Disse Par Ord som Protest mod det, den højt-